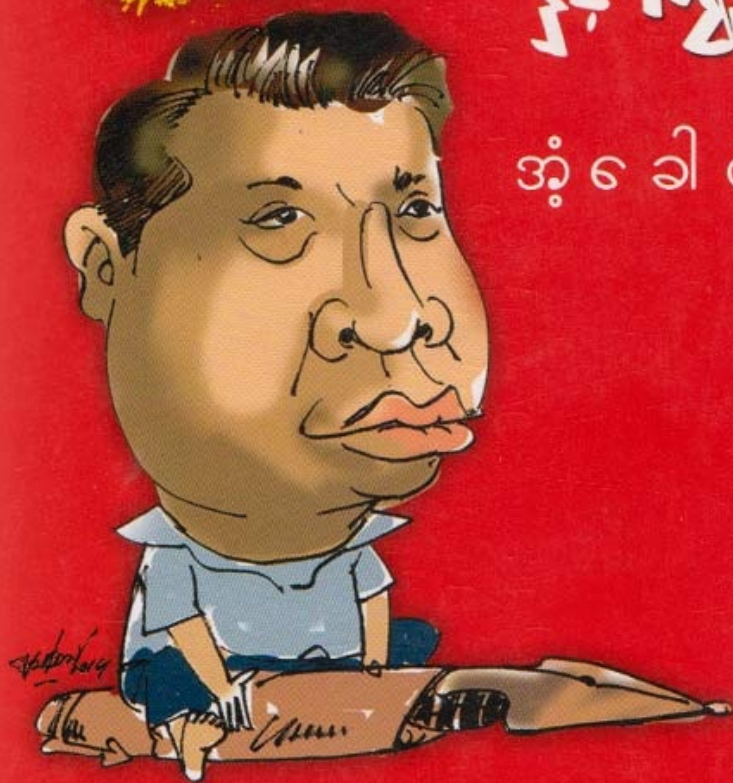

မြန်မာ့စာပေအသင်း

ဒုတိယ အကြိမ်

အံ့ ခေါ် ငါ မ ငါး

မြန်မာသံတော် ဆင့် နှင့် ကျွန်တော်

အံ့ခေါင်မင်း

အံ့ခေါင်မင်း သို့ မဟုတ် ကင်းမြီးကောက်

ကျွန်မက သူ့ကို “ ကင်းမြီးကောက် ” ဟု နာမည် ဝှက်ပေးထားပါတယ်။

ကင်းမြီးကောက်ဆို တာ သတ္တဝါမှာ အကောင်ငယ်ငယ်လေး ဖြစ်သော်လည်း အဆိပ်ပြင်းသော သတ္တဝါတည်း။

အံ့ခေါင်မင်းသည်လည်း အကောင်ငယ်ငယ်လေး ဖြစ်၏ ။

လူကောင်ငယ်ရုံမဟုတ်။ အသက် လည်း ငယ်သည်။ အသက် ၃၀ အောက်လူများ ကို “ လူငယ် ” ဟု သတ်မှတ်လျှင် သူသည်လူငယ် ဖြစ်၏ ။ သူ့အသက်က ၃၀ ပြည့်ဖို့အတော် လိုသေးသည်။ သို့ ပါလျက် သူ့ရိုက်ချက်များ က ပြင်း၏ ။

သူက Hot News ဂျာနယ်မှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုဂျာနယ်မှာ တုန်းက သူ့ကို မှတ်မှတ် သားသားမရှိခဲ့ချေ။ ရုံးခန်းသို့ တစ်ခါတစ်ရံမှ သွားတက်သော ကျွန်မနှင့် သတင်းလိုက်နေသော သူ မရင်းနှီးခဲ့ပေ။

တစ်ရက်တော် ဝင်နင်းဆီမှာ လုပ်သော အခမ်းအနားသို့သွားစဉ် လူအုပ်ထဲမှ တစ်မင်္ဂလာ ပြီး “ အန်တီနင်း ” ဟု အားရပါးရ နှုတ်ဆက်လာသူ လူငယ်လေးကို ကျွန်မက မမှတ်မိ။ သည့်အခါ သူက ငြိမ်မနေပေ။ “ Hot News တုန်းကလေ ” ဟု သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်သည်။ ကျွန်မက သူ့ကို မမှတ်မိခြင်းအတွက် လုံးဝစိတ်မဆိုးသည့်အပြင် ပကတိဖြူ

စင်စွာ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် သွက် လက်ပြုံး ရွှင်စွာ ကျွန်မကို နှုတ်ဆက်နေလေသည်။ ကျွန်မက ထုံးစံအတိုင်း “ ဪ... အေးအေး ” ဟုပဲ ပြန်ပြောနိုင်ခဲ့၏ ။ မိုး ဆက်သစ်လူငယ်လေးတွေ မိုးဦးကျမှီ ပေါက်သလို အပြိုင်အ ရိုင်းပေါ်လာခြင်းအတွက် ဝမ်းသာရ၏ ။ တစ်ဦးစီကို မမှတ်မိနိုင်ခြင်းအတွက် ကလေးတွေ ကလည်း ခွင့်လွှတ်ကြပါသည်။

“ သားတို့လူငယ်ချင်းတစ်စု Hot News က ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဂျာနယ်တစ်ခုလုပ်မလို၊ စိစစ်ရေး မှာ အစစ်ခံပြီးပြီ ” သတင်းပြောသူက လူပအောင် ဖြစ်၏ ။ သူ့ကိုတော့ မှတ်မိသည်။ သူက Face မဂ္ဂဇင်း မှာ စာပြင်အတော် ကြာလုပ်ခဲ့သူ၊ ရုံးမှာ မြဲသူမို့ မှတ်မိနေခြင်း ဖြစ်၏ ။ လူပအောင်ပြောသော လူငယ် ချင်းတစ်စု လူငယ်တွေ ချည်းစုပြီး ဂျာနယ်လုပ်မည် ဆိုသည့်အုပ်စုတွင် ဤအကောင်ငယ်လေး လည်း ပါလေသည်။

ဂျန်အသစ်၊ မဂ္ဂဇင်းအသစ်လုပ်မည် ဆိုလျှင် ကျွန်မဘယ်တော့မှအားမပေးခဲ့ပါ။ အတွေ့ အကြုံအရ ကျွန်မ စိတ်ပူသည်။ ရုံးမှာ ပဲဟု တွက်သည်။ သို့သော် နုတ်မှဖွင့်မပြောပါ ကောင်းပါ တယ်။ ဘာရေး ပေးရမလဲဟုသာ အားပေးလေ့ရှိခဲ့၏ ။ ယခုလည်း သူတို့လူငယ်တွေ ချည်း ဂျာနယ် လုပ်မည် ဆိုသော အခါ ကျွန်မအနေနှင့် လူကြီးနေရာမှာ အတက်နိုင်ဆုံး(မိမိတက်သော အတက် ပညာ ... စာရေး သားခြင်း) ဖြင့် ကူညီရုံသာရှိသည်။

ဤသို့ဖြင့် ... “ သံတော် ဆင့် ” တွင် ကျွန်မ ရေး ဖြစ်၏ ။ မရေး ဤ လည်းမ ဖြစ်။ သူတို့ဂျာနယ် ထွက်ခါစအချိန်တွင် ကျွန်မက City Star Hotel တွင် ရုံးထိုင်သကဲ့သို့ နေ့စဉ်နေရာယူပြီး စာရေး နေ လေရာဂျာနယ်ရုံးတင်မည့် ရက်ရောက်တိုင်း စိစစ်ရေး ရုံးတာဝန်ခံ လူပအောင်က ... “ အနီတီ နှင်း၊ သားဝင်ယူမယ်နော် ... ” ဟုလာလေ့ရှိရာ မ ဖြစ်မနေရေး ခဲ့ရ၏ ။ တစ်စုံတစ်ရာ ဝန်ခံရလျှင် ထိုအချိန်ကတည်းက သူတို့သည် စာမူခကို အမြင့်ဆုံးပေးသဖြင့် ရေး ရတာ ချင်းအတူတူ နှစ် စောင် ဖိုး(နှစ် ဆ) ရသော ဂျာနယ်ကို စာရေး ဆရာမများ အနေဖြင့် (ကိုယ်ဆီဖိုးဆန်ဖိုးအတွက်) စိတ်တိမ်း ညွတ်ကြသည်မှာ သဘာဝကျသည်ဟု ဆိုလိုက်ချင်ပါ၏ ။

ပထမတွင် သူတို့ “ သံတော် ဆင့် ” ကို လူထုက မနှစ်သက် ခြင်းများ သော ပါတီတစ်ခု၏ သတင်းဂျာနယ်ဟု ယူဆတွေ့ :ထင်ခဲ့ကြသည်။ အများ ကတော့ သူတို့နဲ့ကင်းတာ ဘာရှိလို့လဲ . . . ဟု စိတ်လျှော့ပြီးရေး ကြသည်။ “ လျှာမှာ မြက်ပေါက်ပါစေ . . . မရေး ဘူး” ဟု တင်းခံသော လူများ လည်းရှိ၏ ။ (နောင်တွင် ထိုသူများ လည်း သူတို့ “ သံတော် ဆင့်” ပေါ် အမြင်ရှင်းစွာ ဝင်ရောက် ရပ် တည်လာကြသည်ကို တွေ့ ရသည်။) ကျွန်မ တစ်ယောက် ၏ သဘောထားကား ဘာပါတီ ညာပါတီ ဆိုခြင်းထက် လက်တွေ့လုပ်သော လူများ ကို သံရောဇဉ်အရ ရေး တက်ပါသည်။ (အလွန်ထင်ရှား သော ပါတီစာစောင်များ တွင် ကား သွားလုပ်ကြသော လူများ ကို ခွင့်လွှတ်စေကာမူမရေး ပါ။ ရေး စရာ မှမရှားဘဲဟု အဖြေထုတ်သည်။ သည်လောက်တော့ စောင့်စည်းရ၏ ။ သမိုင်းတွင် အမည်းစက် အထင်မခံနိုင်သော စိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။)

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်မ သံတော် ဆင့်မှာ စွဲမြဲလာသည်နှင့် အမျှ . . . အယ်ဒီတာပေါက်စလေး အံ့ခေါင်မင်းနှင့် ဆုံရက်များ လာသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတူထိုင်ကာ စာပေအရေး ၊ နိုင်ငံအရေး ၊ ဟိုအရေး သည်အရေး ပြော ဖြစ်ကြသည်။ ဤအခါ . . . ဤအကောင်ငယ်လေးကား အသက်ငယ် သော်လည်း ပညာမငယ်ကြောင်း သတိထိမိခဲ့၏ ။ အထူးသဖြင့် သူ့အကြောင်း ဖိုးသော ကြာ(ခေတ် + မိုး) ရေး သော အမှာ စာတစ်ခုကို ဖတ်ရသော အခါ သူသည်အလွန်ပညာရှာသော သင်ယူသော သတင်းသမားလူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိခွင့်ရခဲ့၏ ။

“မင်းနာမည် က ထူးခြားတယ်။ အံ့ဖွယ်လည်း ဖြစ်တယ်။ အခေါင်အဖျားလည်း ဖြစ်သေး။ မင်းဧကရာဇ်လိုလည်း အဓိပ္ပာယ်ရနေသေးတယ်။ ဘယ်လိုရွေးတာလဲ”

ဟု ကျွန်မ စပ်စုဖူးသည်။

“ အဲဒါ . . . အစ်ကိုကြီးဦးရဲမြင့်ဦး ပေးခဲ့တာ” ဟု သူ ဖြေ၏ ။

သူ့ဆရာတစ်ဦးကား ရဲမြင့်ဦးကိုး။ ရဲမြင့်ဦးနှင့် ကျွန်မက အသက်ချင်းကွာသော လည်း ရဲ ဘော်ရဲဘက်တည်း။

ဂျာနယ်တွေ ပေါ်ခါစက ပါဝါဂျာနယ်မှာ ဘာသာပြန်အလုပ်အတူလုပ်ခဲ့ရသည်။

၉/၁၁ ၂၀၁၁ ခုကပါ။ အမေရိကန် “ ကုန်သည်ညီနောင် ” တာဝါကို အိုစမာဘင်လာဒင်၏ တပည့်များ လေယာဉ်ဖြင့် ဖြိုခွင်းစဉ်က ဖြစ်၏ ။ ထိုစဉ်က သတင်းဦး သတင်းထူးရရေး မှာ ယခုခေတ်လို အင်တာ နက်မရှိသေး။ ဘန်ကောက်ထုတ်ဂျာနယ်များ မများ သေး။ ဂျာနယ်တိုက်မှ လူ တစ်ယောက် ကို လေယာဉ်ကွင်းလွှတ်ထားရ၏ ။ ဘန်ကောက်မှလာသော လေယာဉ်တွင် နောက်ဆုံးနေထုတ် သတင်းစာကို အဆမတန်ပေးပြီး ဝယ်ရ၏ ။ ပါဝါဂျာနယ်က အင်္ဂါနေ့ထုတ်ဆိုလျှင် တနင်္လာ လေယာဉ်မှာ စောင့်ပြီးယူရ၏ ။ ထိုလေယာဉ်ကွင်းသွားသူ ပြန်လာမည့် အချိန် ညနေ ၄ နာရီခန့်တွင် ကျွန်မတို့ သတင်းဘာသာပြန်မည် လူများ သည် (လေးဦးခန့်ရှိသည်။ ရဲဦးမြင့်က အယ်ဒီတာပါ) ၃၅ လမ်းထိပ် လက်ဘက်ရည်ဆိုင်မှာ စောင့်ကြ၏ ။ ဂျာနယ်တိုက်က ၃၅ လမ်းထဲမှာ ဖြစ်သည်။ သတင်းစာရောက်ပြီဆိုသည်နှင့် ကျွန်မတို့ အပြေးအလွှားသတင်းစာလှန်ပြီး ခေါင်းစည်းကြည့်၍ ဘာသာပြန်ရန် ခွဲယူကြရသည်။ ညချင်းဘာသာပြန်ပြီး နောက်နေ့အစီပုံနှိပ်ရလေသည်။

ထိုရဲမြင့်ဦးအမည် က မောင်မြင့်ဦးပါ။ အလွန်ကြိုး စားသော လူလတ်ပိုင်း သတင်းအယ်ဒီတာ ပါ။ သူက သတင်းထောက်ပေါက်စ တစ်ယောက် ကို “အံ့ခေါင်မင်း” ဟု အမည် ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏ ။ ယခုအခါ သတင်းစာများ ပေါ်လာကာ သတင်းအယ်ဒီတာတွေ ဝင်ငွေကောင်းသော သတင်းရွှေ ခေတ်တွင် မောင်မြင့်ဦးကို ကျွန်မလွမ်း၏ ။ သူက ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးသွားရင်း နှလုံးရပ်၍ ကွယ် လွန်သွားခဲ့ရှာသည်။ သတင်းလောကအတွက် ဆုံးရှုံးမှု တစ်ရပ် ဖြစ်၏ ။ ယခုအခါ သူ အမည် ပေးခဲ့ သော သတင်းထောက် ပေါက်စလေးသည် အဆိပ်ပြင်းသော ကင်းမြီးကောက်တစ်ကောင် ဖြစ်နေ သည်လို့မြင်လျှင်၊ သူမဒီတာများ ရုံမက လက်မထောင်ပြီး “အဲဒါကျုပ်တပည့်ဗျ... ” ဟု ကြွားနေ မှာ သေချာသည်။

အံ့ခေါင်မင်းကို အဆိပ်ပြင်းသော အကောင်ငယ်လေးဟု ကျွန်မသတိထားခဲ့မိသည်မှာ နှစ် နှစ် ကျော်ပြီ။ သူသည် “အံ့ခေါင်မင်း” အမည် ဖြင့်

ထက်ရှသော သတင်းဆောင်းပါးများ၊ အင်တာဗျူးများ ကိုရေး၏။ တစ်ပတ်တစ်ခါဂျာနယ်မှာ ရေးရသည်ကို သူအားမရ။ ထို့ကြောင့် ကလောင်ခွဲများ ထပ်မွေးသည်။ “လင်းယုန်” ဟူ၍ တစ်မျိုး။ အခြားဂျာနယ်တစ်ချို့တွင်လည်း “နေဘုန်းခန့်” အမည်ဖြင့် နိုင်ငံရေးဆောင်းပါးများ ရေးသည်။

အံ့ခေါင်မင်း(သို့မဟုတ်) ကင်းဇီးကောက်။ သူသည် မိနစ်နှင့် အမျှသတင်းလိုက်၏။ သတင်းစု၏။ သူသည် ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို တွေ့မေးရန် အမြဲကြံဆနေသူ ဖြစ်၏။ ထိုတွေ့မေး အင်တာဗျူးများ ကြောင့် သူပို၍ ထင်ရှားလာခြင်းဟု ဆိုရမည်။

နောက်ပိုင်းသူထူးခြားမှုမှာ “နိုင်ငံရေး သရောချက်” များကို ရေးခြင်း ဖြစ်၏။ “တို့တော့မယ်တဲ့ . . . ဆိတ်တော့မယ်” ကို အံ့ခေါင်မင်းဟူသော ကလောင်ရင်ဖြင့် ပင်ရေးသည်။ ယခုတော့ သံတော် ဆင့်တွင် “ဪ၊ ဟုတ်လား။ ဒါနဲ့ . . . ပြောရဦးမယ်။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ” စာမျက်နှာကို လင်းယုန်အမည်ဖြင့် သူကြိုးစားဖန်းတီးနေသည်။ သရောစာသည် ရေးဖွဲ့ရန် အလွန်ခက်ခဲသော ပညာရပ် ဖြစ်၏။ ထိုခက်ခဲသော ရေးနည်းကို သူက ပစ္စက္ခနိုင်ငံရေးအခင်းအကျင်း၌ အသုံးပြုရာ ပို၍ ထိရသွားသည်။ အဆိပ်ပိုပြင်းလာသည်။ သူ့အယူအဆ၊ အတွေးအမြင်များက သူ့အသက်အရွယ်နှင့် ပင်မလိုက်ဟု ကျွန်မသုံးသပ်မိသည်။ နိုင်ငံရေးဟူသည် အလွန်အရောင်ပြောင်းလွယ်သော ကိစ္စဖြစ်ရာ၊ အရောင်ကို ခန့်မှန်းရသည်မှာ အခက်ဆုံး ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးသတ္တဝါဟူသည် လူစွမ်းကောင်းဟု အသိအမှတ်ပြုခံရသူများက ဗီလိန်များ ဖြစ်သွားတတ်ပြီး၊ ဗီလိန်များကလည်း သူရဲကောင်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်လာတတ်ပါသည်။

ကျွန်မသည် နိုင်ငံရေးငြင်းခုံပွဲများကို ရှောင်ခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။ စိတ်ပျက်၍ ဖြစ်၏။ ယခု အခါမှာ ပို၍ ရှုတ်ထွေးနေသည်။ ဤအခါ ကျွန်မတစ်ခုပဲပြော၏။ I think that we have no permanent Friends and no permanent enemies ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့တွင် ထာဝရ မိတ်ဆွေလည်းမရှိ၊ ထာဝရရန်သူလည်းမရှိဟု ထင်ပါသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါ၏။ ဤသည်မှာ မှားချင်မှားမည်။ မှန်ချင်မှန်မည်။

ကျွန်မတစ်ဦးတည်း၏ “ခံစားချက်” ဖြစ်သည်။ အယူအဆမဟုတ် ပါ။ ကျွန်မနှလုံးသားမှာ ခံစားရသော အဖြေပါ။

ကျွန်မ၏ တူတော် မောင်၊ အဆိပ်ပြင်းသော ကင်းမြီးကောက်လေးသည်လည်း သူ့ပျော်မွေ့ ယုံကြည်ကျက်စားသော နယ်ပယ်၊ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေး သတင်းနယ်ပယ်တွင် မိတ်ဆွေက ရန်သူ ဖြစ်၊ ရန်သူက မိတ်ဆွေ ဖြစ်ခြင်းများ ကို မြင်ကောင်းမြင်ပါလိမ့်မည် ။

ယခုအချိန်အထိတော့ သူသည် အတိုက်အခံဟူသော ဘက်တစ်ဘက်တွင် စွဲမြဲနေသေးသည်ဟု ကျွန်မမြင်၏ ။ ကိစ္စမရှိပါ။ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့်ရှိသည်။ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့်ကို စာဖတ်သူအား “အရင်းအတိုင်း” အပိုမပါပဲ တင်ဆက်နေသမျှသူသည် သတင်းသမားကောင်း ဖြစ်နေမည် ဖြစ်၏ ။ ဤအတွက် ကျွန်မကျေနပ်ပါ သည်။

ကျွန်မတို့ နိုင်ငံအတွက် ယခုအချိန်တွင် သတင်း သမားကောင်းများ လိုအပ်နေသည်။ ပြည်သူလူထုအား ဝေဝါးအောင် “မှိုင်း” တိုက်သူများ ပပျောက်မှ ဖြစ်မည် ။

ပြည်သူလူထုထဲတွင် ဒီမိုကရေစီကို ယခုမှ ကြားဖူးနားဝ၊ (နားစွန့်နားဖျား) ရှိနေသူတွေ ရှိနေသဖြင့် လူထုကို အလင်း ရောင် ပေးရန်တာဝန်ရှိသော သတင်းသမားကောင်းတို့သည် လူထုအား ဝက်အသားတိုးဆေး မကျွေးဖို့ လိုသည်။ ဝက်အသားတိုးဆေးဟူသည် လူနှင့် မသင့်သော ဓာတုဗေဒဆေးများ ပါနေ သဖြင့် ရောဂါ တစ်မျိုးမျိုး(Side Effect) ဖြစ်ဖို့သေချာသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်မ၏ တူတော် မောင်၊

အကောင်ငယ်လေးကင်းမြီးကောက်သည် ဝက်အသားတိုးဆေးကို အသုံးမပြုမိပါစေနှင့် ဟု ဆု တောင်းရပါ၏ ။

ဒီမိုဒရေစီဖွံ့ဖြိုးရေး သို့

ရွှေကူမေနှင်း

ခေတ္တ - ဧရာဝတီစာပေပွဲတော်

မန္တလေးမြို့။ ။

မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာ (သို့ မဟုတ်)

နှစ် ၅၀ ကျော်ဟောင်းခဲ့သော ပြည်စောင့်ခွေးကြီး

ဆရာကိုကျော်စွာ က မိမိတို့တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရမည့် သတင်းဂျာနယ်ကို မြန်မာသံတော် ဆင့်အပတ်စဉ်သတင်းဟု အမည် ရွေးလိုက်ကြောင်း၊ ဖုန်းဖြင့် လှမ်းပြောသည်။ “မြန်မာသံတော် ဆင့်”သည်အမည် ကို သတင်းစာသမားတိုင်းသိသည်။ သတင်းစာသမားတိုင်း၏ နားတွင် ခွဲနေသော အမည် ၊ သမိုင်းဂုဏ်ရောင် နှင့် တပြောင်ပြောင်ထွန်းလင်းနေသော အမည် နာမ၊ သည်နာမည် ကို မိမိတို့လေးစားရသော ဆရာတစ်ဦးက စဉ်းစားပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သည်အမည် နှင့် အပတ်စဉ် သတင်းဂျာနယ်တစ်စောင်ထုတ်ခွင့်ရအောင် စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့သော ဆရာကျော်စွာ ကိုကျေးဇူးတင်မိသည်။

အထောက်အထား

မြန်မာသံတော် ဆင့်ဟူသော အမည် သည် သတင်းသမားတို့ စိတ်ထဲစွဲနေသော လည်း သည် သတင်းစာနှင့် ပတ်သက်၍ အထောက်အထားအချက်အလက် သိပ်မတွေ့ရ။ တွေ့ရပြန်တော့လည်း ဟိုတစ်စ၊ ဒီတစ်စ။ အထောက်အထားမှတ်တမ်းတစ်ခုနှင့် တစ်ခုလည်း မတူကွဲပြား၍ စိတ်မ ကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်မိသည်။ မြန်မာလူမျိုး တို့၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာကို စနစ်တကျ သိုမှီးစုဆောင်းပြုစုမှု အားနည်းသည့် ဓလေ့စရိုက်ကိုပင် ဝမ်းပမ်းတနည်း ဖြစ်ရပေမည် ။ ယူပီအိုင်ဦးဘသန်းပြုစုခဲ့သည့် “ရှေ့ခေတ် မြန်မာပြည်သတင်းစာများ” စာအုပ်၌ ၁၈၈၅-၁၈၈၆ ခုနှစ် အထက်မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိ သူတို့က သိမ်းယူသည့်အခါ ရှေးမြန်မာသတင်းစာ သုံးစောင်မှာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားသော် လည်း ထိုနှစ် မတိုင်းမီ အင်္ဂလိပ်နှစ် ၁၈၇၉ ခုလောက်တွင် အစိုးရထုတ်သတင်းစာများ အစား ကိုယ်ပိုင် မြန်မာသတင်းစာများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ထိုနှစ် လောက်မှ မော်လမြိုင်မြို့ မှ

လာရောက်၍ ရန်ကုန်တွင် မြန်မာသံတော် ဆင့် မီးစက်ပုံနှိပ်တိုက်အမည် ဖြင့် ဦးဘိုးအိုဆိုသူက ပုံနှိပ် တိုက်စာလုံးကို ရေခဲနွေးငွေ့စက်ဖြင့် တည်ထောင်ခုတ်မောင်း၍ စာအုပ်များ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ “မြန်မာသံတော် ဆင့် သတင်းစာ” နာမည် ဖြင့် လည်း သတင်းစာတစ်စောင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်ဟု ဖော် ပြထားသည်။

ပြန်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် တော် လှန်ရေး အစိုးရ၊ ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ သတင်းစာ အတတ်သင်တန်းကျောင်း၊ သတင်းစာပညာသင်တန်း အမှတ်စဉ် ၄၊ သတင်းစာသမိုင်းပို့ချချက်မှတ် တမ်းတွင် မူအင်္ဂလိပ်တို့အောက်မြန်မာနိုင်ငံကိုသိမ်းယူသည့်ခေတ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ တော် မှသံတော် ဆင့်ကြီးတစ်ဦး အစကနဦး တည်ထောင်ကာ မော်လမြိုင်မြို့ မှ ဦးဘိုအိုက ဆက်လက်လုပ်ကိုင်သည်ဟု ပါရှိသည်။ ဆတိုင်မွတ်ဦးကူး၊ မှော် ပီဆရာသိန်းကြီးအစရှိသော မြန်မာပညာရှိများ ပါဝင် ရေး သား၍ ၁၉၂၁ ခုနှစ်အထိ နှစ် ပေါင်း ၅၀ ခန့် တည်တံ့သွားသည်ဟုလည်း ဖော်ပြထားသည်။

တက္ကသိုလ်ထင်ကြီး၏ မြန်မာနိုင်ငံသတင်းစာများ အညွှန်းတွင် ၁၈၆၉ ခုနှစ် ၊ ဧပြီလတွင် မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာ ပေါ်လာပြီး ထိုသတင်းစာသည် ပထမဆုံးတိုင်းရင်းသား ဘာသာ ဖြင့် ထုတ်ဝေသော ဆဉ့်တူဂီ(မိုးသောက်ကြယ်) နှင့် ၂၇ နှစ် ကွာခြားကာ ရန်ကုန်မြို့ အတွက် ပထမ ဆုံးမြန်မာသတင်းစာ ဖြစ်ကြောင်း သတင်းစာတစ်စောင်လုံးကို Mr. John A. Hannay က အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် ရေး ပြီး ဘာသာပြန်သူက မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုပုံနှိပ်ကာ အယ်ဒီတာမှာ မြန်မာပညာ ရှိတစ်ဦးနှင့် Mr. John A. Hannay ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေကာ နောင်သော် တစ်ပတ်လျှင် ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် စနေနှစ် ကြိမ်ထုတ်ပြီး ၁၈၈၄ ခုနှစ် တွင် နေ့စဉ်သတင်းစာ ဖြစ်လာကြောင်း၊ ဦးဘိုးအိုက ထုတ်ဝေပြီး ၁၉၁၂ ခုနှစ် ထိထွက်ဆဲ ဖြစ်ကာ နေ့စဉ်သတင်းစားအ ဖြစ် စောင်ရေ ၅၀၀ ရှိကြောင်း ပါရှိသည်။

Mr. John A. Hannay နှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြခဲ့သော သတင်းစာသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၄) သင်ရိုးမှတ်တမ်း၌ မန္တလေးမြို့ တွင် ရတနာပုံ သတင်းစာကို ထုတ်ဝေရေး

သားရုံသာမက၊ အောက် ပြည်ရန်ကုန်တွင် သတင်းစာတစ်စောင်ထားရှိရန် လိုအပ်သဖြင့် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ရန်ကုန် မှ မစ္စတာဟန်ဆိုသူအား ငွေ ၈၀၀၀ ပေးအပ်သည်ဟု ပါရှိသည်။ (မစ္စတာဟန်နေက ယင်းငွေ ၈၀၀၀ ဖြင့် မည် သည့်သတင်းစာထုတ်ကြောင်း မပါရှိ) တက္ကသိုလ်ထင်ကြီး၏ မြန်မာနိုင်ငံသတင်းစာများ အညွှန်းတွင် မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာကို ဖတ်ရနေ၍ မင်းတုန်းမင်းကြီးက သဘောကျကာ မစ္စတာဟန်နေအား မန္တလေးသို့ ဖိတ်ခေါ်တော် မူရာ မစ္စတာဟန်နေက ငြင်းဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ခြောက်ပြန်အယ်ဒီတာအား ငွေဒင်္ဂါး ၈၀၀၀ သနားတော် မူလိုက်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာ၏ တည်နေရာကို ၁၈၇၂ ခုနှစ် တွင် ရန်ကုန်မြို့ ၂၃ လမ်း ထပ်တွင် တည်ထားပြီး ၁၈၇၄ ခုနှစ် တွင် မဂိုလမ်း (ယခု ရွှေဘုံသာလမ်း) တိုက်နံပါတ် ၉၀ တွင် တည်ထောင်ကြောင်း အထောက်အထားများ မှာ မူ ကွဲပြားမှု မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

အချိန်နှင့် တစ်ပြေးညီ

မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာသည် သတင်းစာတို့၏ ဝတ္တရားအတိုင်း သတင်းများ ကို ခေတ်ကာလ အခြေအနေအရ ဆောင်ရွက်နိုင်သမျှ အချိန်နှင့် တစ်ပြေးညီ ဖော်ပြခဲ့ကြောင်း အ ထောက်အထားအရ တွေ့ရသည်။ ၁၈၇၄ ခုနှစ် မေလ ၆ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မန္တလေးမြို့ ၌ မီး လောင်ရာ ထိုသတင်းကို ၁၈၇၄ ခုနှစ် မေလ ၉ ရက်နေ့ထုတ်တွင် “ဂပ်လဘရိတ်ဒယ်ဒီကီအယ်သ ကုမ္ပဏီတို့သည် မန္တလေးမြို့ မှနေ၍ ရန်ကုန်ဂေးဇက်သတင်းစာတိုက်သို့ ပို့လိုက်သော ကြေးနန်းစာ တွင် ၁၂၃၆ ခု ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၆ ရက်နေ့၌ မန္တလေးမြို့ တော် ၌ မီးလောင်၍ အိမ်ခြေ ၂၀၀၀ ကျွမ်းလောင်ကြောင်း၊ မဂို၊ တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး တို့အိမ်များ ကို မီးရှောင်လွတ်လပ်ကြောင်းများ နှင့် ပါလေသည်။ မည် သည့်အရပ်ဟု အသေအချာမသိရပါ” ဟု ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ (ယင်းခေတ် ကာလ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း သွားလာဆက်သွယ်ရေး အခြေအနေအရ ယင်းသို့ ဖော်ပြပေးနိုင်မှု သည် အချိန်နှင့် တစ်ပြေးညီဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။)

ပြည်စောင့်ခွေးမိုးဟောင်ရသည်

မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာသည် ရှေးမြန်မာ့ခေတ်ဦးသတင်းစာ ဖြစ်သော လည်း အချို့ သော ခေတ်ဦးသတင်းစာများ လို မြန်မမင်းဘုန်းတော် ဘွဲ့များ ၊ နန်းတွင် ၊ အတင်းအဓမ္မများ ၊ အင်္ဂလိပ်မင်းဘုန်းတော် ဘွဲ့များ ၊ ဝါဒဖြန့် သတင်းများ ကို ဖော်ပြခြင်းမဟုတ် “သတင်းစာသတင်းသ မားတို့သည် ထောက်ပြဝေဖန်ရသော ဝတ္တရားအတိုင်း စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်သည် ပြည်စောင့်ခွေး ဖြစ် သည်ဟူသော သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်သတင်းစာ တစ်စောင် ဖြစ်ကြောင်းလည်း တွေ့ရှိရသမျှ အထောက်အထားများ က သက်သေပြုနေသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက မစ္စတာ ဟန်နီအား မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းကို ဖတ်၍ သဘောကတော် မူသော ကြောင့် မန္တလေးမြို့ သို့ သတင်းစာတစ်စောင်ထုတ်ဝေရန်ခေါ်တော် မူရာ မစ္စတာဟန်နီက မြန်မာသံတော် ဆင့်ခေါင်းကြီး ပိုင်းမှနေ၍ ဖိတ်ခေါ်တော် မူသည်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း၊ သို့သော် နံနက်လင်းတိုင်း မိမိဦးခေါင်းရှိ ပါသေးသလားဟု စမ်းကြည့်နေရသည့် ပါရှင်းဝန်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်မည် ကို စိုးရိမ်ရပေပါကြောင်းရေး သား ၍ အာဏာရှင်စနစ်၏ ချို့ယွင်းမှု ကို ထောက်ပြခဲ့သည်။ ထို့အတူ ကုန်စည်အရပ်ရပ်တို့ကို ပွဲစားတော် များ မှတစ်ဆင့် မင်းတုန်းမင်းတရားက အဝယ်ခိုင်းရာ အိန္ဒိယနိုင်ငံဘုံဘေသတင်းစာတွင် “ရဟန်းသံဃာတော် များ ဝယ်ယူလျှင် ပေါပေါများများ ရလိမ့်မည် အထင်ရောက်၍ ၎င်းရဟန်းသံဃာ တော် များ ကို ခိုင်းလေသည်” ဟုပါရှိရာ ၁၉၇၄ ခုထုတ် မေလ ၉ ရက်နေ့ မြန်မာသံတော် ဆင့် သတင်းစာတွင် ယခင်အချက်အချက်မှာ မဟုတ်ကြောင်း ပြန်လည်ချေခွဲသလို “ ၁၈၇၄ ခုနှစ် မေလခန့်က မန္တလေးမြို့ တော် မှ ဂုဏ်သရေရှိသော အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ၆ ယောက် ထွက်သွားကြောင်း၊ ၎င်းနောက် မကြာမီလည်း အများ အပြားထွက်သွားကြဦးမည် ။ ဤသို့ ထွက်သွားခြင်းအကြောင်းကို ထောက်လျှင် ဤဒေသ ဤအရပ်သည် ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်ရမည့် အရပ်မဟုတ်” ဟု ရန်ကုန်မြို့ ရှိ အင်္ဂလိပ်သတင်းစာ တစ်စောင်တွင် ပါရှိရာ ၁၈၇၄ ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာသံတော် ဆင့် သတင်းစာတွင် “ ထိုသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော အင်္ဂလိပ်လူမျိုး တို့ အထက်ရွှေ့မြို့ တော် မှ ထွက်လာကြသည် ကား

မြန်မာအစိုးရမင်းတို့ မတရားပြု၍ ထွက်လာသည်စု ကျွန်ုပ်တို့မထင်ပေ” ဟု ဗြိတိသျှလက်
ထောက်ပိုင်နက်အတွင်း မှာ ပင် ကိုယ်မြေ၊ ကိုယ်လူမျိုး ၊ ကိုယ်ထီးနန်းနှင့် ကိုယ်ဘုရင်ကို
ကာကွယ် ရေး သား၍ တိုင်းပြည်ကို ထိပါးလာသည့် ပြည်ပ၏ ဝါဒဖြန့်ရန်စွယ်မှ
ပြည်စောင့်ခွေးပီသစွာ ဟောင် ပေးခဲ့သည်။

အင်္ဂလိပ်ပိုင်နက် ရန်ကုန်မြို့ တွင် ထုတ်ဝေသော်လည်း မိမိလူမျိုး
ကြီးပွားတိုးတက်စေရေး အတွက် မန္တလေးမြို့ တော် ရှိ ကိုယ်လူမျိုး ဘုရင်ထံလှေလျင်တော်
စီး၍ အရေး ကြီးသော စာများ ကို ပို့ဆောင်ပေးရသော “ ဓာတ်လှေစီး
”(ယခုခေတ်အခေါ်ဆက်သား) များ ၏ တာဝန်ပေါ်လျော့မှု ၊ မင်းတုန်းမင်း၏
ရတနာယာဉ်ပျံအပါအဝင် မြန်မာသင်္ဘောများ ကို အင်္ဂလိပ်သင်္ဘောများ ကဲ့သို့ စနစ်
တကျတည်ဆောက်ကာ ဝန်ထမ်းများ စနစ်တကျခန့်အပ်၍ သင်္ဘောဥပဒေများ ပြဌာန်းရေး
တို့ကို အကြံဉာဏ်ပေး ရေး သားထောက်ပြခဲ့သည်။

ရှေးခေတ်ဦး မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာသည် တိုင်းကျိုး ပြည်ကျိုး ၊ လူမျိုး
ကျိုး ကို ဆောင် ရွက်ကာ နှစ် ပေါင်း ၅၀ ကျော်ကြာ သက်တမ်းရှည်ခဲ့သည့် ပြည်စောင့်ခွေးကြီး
ဖြစ်သည်ကိုလည်း သမိုင်းတွင် စေမည့် သတင်းစာလုပ်ရပ်များ ဖြင့် မော်ကွန်းထိုးခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်ကို မည် သူမျှငြင်းဆိုနိုင် မည် မဟုတ်ပေ။ သတင်းစာမျက်နှာတို့သည် ဘုန်းတော်
ဘွဲ့ပေလွှာ တို့မဟုတ်၊ စက္ကူကန့်လန့်ကာ များ မဟုတ်၊ လက်ဝဲလည်းမယိမ်း၊ လက်ယာလည်း
မတိမ်း။ သတင်းစာမျက်နှာများ သည် ပြည်စောင့်ခွေးများ စစ်လျှင် ဟောင်မြဲ၊ ဟောင်ဆဲ၊
ဟောင်လတ္တံ့ပင်ဆိုသည်ကို မြန်မာသံတော် ဆင့် သတင်းစာကြီးက
သက်သေသာဓကပြထားခဲ့သည်။ ယခုမိမိတို့၏ မြန်မာသံတော် ဆင့်သတင်းစာ သည်ကား . .

. ။

အတွဲ (၁)၊ အမှတ် (၁)

၁၀-၁၆၊ မတ်လ ၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

သံတော် ဆင့်ထက် လူတော် အဆင့် ရောက်ကြစေသော ဝိ

မြန်မာသံတော် ဆင့် အပတ်စဉ်သတင်းစာ (၁) နှစ် ပြည့်အခမ်းအနား

အားလုံး၏ မျက်နှာတွင် ပင်ပန်းရိပ်တို့ စွန်းထင်းနေလင့်ကစား ယင်းအရိပ်တို့ကို ဝမ်းသာရွှင်မြူး ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစိတ်တို့က လွှမ်းခြုံထားကြသည်။ ကိုယ်စီကျရာတာဝန်ကို တက်ကြွစွာ ထမ်းဆောင်ရင်း အခမ်းအနားတစ်ခုလုံး၏ ခမ်းနားထည်ဝါသိုက်မြိုက်မှု အတွက် ပျော်ရွှင်မြူးနေကြသည် ကအမှန်။ အခမ်းအနားမှ လုပ်သူက လိုက်လံသော အသံဖြင့် အခမ်းအနားစတင်ကြောင်း ကြေညာ ပြီးနောက် အစီအစဉ်အတိုင်းပင် မြန်မာ့ရိုးရာသဘင် ပညာရှင်၊ သဘင်သမဂ္ဂ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ငံ တော် ရွှေတံဆိပ်ဆုများ ရှင် ဦးနန်းဝင်းက မြန်မာသံတော် ဆင့်အတွက် သီးကုံးထားသော ဧကပိုင်ဒီရတုကို ဂုဏ်ပြုရွတ်ဆိုတော့သည်။

“ တောင်းကျွန်းဒီပါဗွေလကျာဉ် ဝင်ပေါ်ကျော်ကြား ပြည်သူ့အားအင်၊ ဉာဏ်မျှော်မြင့်ခါ သံတော် ဆင့်လွှာ သိတိုင်းမှန်တိုင်းပြောသင့်မှပြော ရေး သင့်မှရေး ချင့်ချိန်တွေ သည် ဟိုရှေးအစ ကုန်းဘောင်ခေတ်မှ နှစ် ငါးဆယ်ကြာ ပေါ်ထွက်လာပြီး နိုင်ငံရှုပ်ထွေး ပျောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုမှ တစ်ထောက် နှစ် ထောင့်ဆယ်နှစ် မတ်ကိုးတွင် ပြန်လည်ပေါ်ပြီး ဒီမိုကူးပြောင်း သွေးသစ်လောင်း၍ အမျိုး ဘာသာချမ်းသာဆင်းရဲ ဖွဲ့စည်းပါတီ ဘာမထီသွေးခေါင်းဆောင်မရွေး မူမှန်သတင်း ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြင့် သတင်းအမှန်ဖော်ရန်အသင့်၊ မြန်မာသံတော် ဆင့်တစ်နှစ် ပြည့်ချိန် ရောက်ခဲ့ လေသည်။ သံခင်းတမန်ခင်း သိရှိတယ်လွယ် သတင်းနယ်ကို လိမ်မာခြင်းသည် အဆင်းညီညွှာ သတင်းမီဒီယာ ညဏ်အမျှော်မြင့် မြန်မာသံတော် ဆင့် အခွန်ရှည်ကြောင်း နန်းဝင်ကျွန်တော် ဆုမွန် ကောင်းသည် သံတော် ဆင့်ထက် လူတော် အဆင့်ရောက်ကြစေသော ဝိ ...”

ဒါသည် မြန်မာသံတော် ဆင့် အပတ်စဉ်သတင်းစာ၏ တစ်နှစ် ပြည့်မြောက် အခမ်းအနား။ မြင်ကွင်းအတွင်း : လက်လှမ်းမီရာ မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သားများ ၏

တစ်ဦးချင်းစီလိုက်လံ စေ့ငုံ ကြည့်မိသည်။ အယ်ဒီတာချုပ်မှစ၍ အားလုံးမျက်နှာတွင်
ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်နေ ကာ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ် အတွင်း : ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့မှု
တို့ ဒီအခမ်းအနားစတင်သည်၌ ပင် လွင့်ကွယ် ပြေပျောက်သွားကြသည့်သဏ္ဌာန်ကို
အထင်းသား မြင်နေရသည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ် ... ဟုတ်သည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ် တာအတွင်း :
မြန်မာသံတော် ဆင့် စတင်သန္ဓေတည်ရာမှ ယခုတစ်နှစ် သားပြည့်မြောက်သည့်
မင်္ဂလာအခမ်းအနား ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၊ မတ်လ ၉ ရက်နေ့အထိ ...။

မြန်မာသံတော် ဆင့်ဟူသော အပတ်စဉ်သတင်းစာတစ်စောင်ကို
စတင်မွေးဖွားစဉ်အခါကစ၍ မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သားအားလုံးသည် အပတ်တကုတ်
အပြင်းအထန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြရသည်။ သတင်းတစ်ပုဒ်ရဖို့အရေး နေပူကျွဲတောက်တွင်
ခြေသလုံးတောင့်အောင် သွားခဲ့ရသည်။ နေ့ည မဟူ ကွန်ပျူတာများ ၊ Power မပိတ်တမ်း
စာစီစာရိုက်သံတို့ တဖြောင်းဖြောင်း ကြားခဲ့ရသည်။ စာရင်းအင်းစာရွက်ပုံထဲ ခေါင်းကိုနှစ်
ထားကြရသည်။ မြန်မာသံတော် ဆင့်အထုပ်ကိုထမ်း၍ ဂျာနယ် အရောင်းဆိုင်များ ဆီ
တစ်ဆိုင်ဝင်တစ်ဆိုင်ထွက် သွားခဲ့ကြရသည်။ မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သား အားလုံး၏
အပင်ပန်းခံ ကြိုးစားခဲ့မှု များ က ပြော၍ ကုန်နိုင်မည် မထင်။ အယ်ဒီတာများ ၏ ဆူပူကြိမ်း
မောင်းမှု ကိုလည်း မျက်ရည်တွေ တွေ ကျနေရင်းနှင့် အံ့ကြိတ်ခံကာ စိတ်တိုင်းကျမ
ဖြစ်နိုင်စေကာမူ ထိုက်သင့်သော အကျိုး ရအောင် မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သားများ
စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ အချို့ ဆိုလျှင် တာဝန်ကျေပွန်လိုသော စိတ်ဖြင့် လူကြီးများ
ရှေ့ခေါင်းညိတ်ကတိတွေ ပေးခဲ့ကြသော် လည်း နောက်ကွယ်တွင် စိတ်၏
ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ကြရသည်။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဖေးမထောက်ကူကြရင်း
အခက်အခဲအမျိုးမျိုး အတားအဆီးအမျိုးမျိုး ကို ကျော်လွှားတွန်းလှန်ခဲ့ကြ သည်။ ဒါတွေ
သည် မြန်မာသံတော် ဆင့်၏ စာမျက်နှာများ ထက် ကမ္ဘည်းအကွာရာတင်ခဲ့ကြသော ပြည်သူသို့
ပေးဆပ်ခဲ့သည့်အရာများ အတွက် ပြယုဂ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ မြန်မာသံတော် ဆင့် အခွန်
ရှည်သမျှမြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သားများ ၏ ယင်းကြိုးပမ်းမှု သည် မှတ်ကျောက်ရှိနေမည်

သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဒီပေးဆပ်ခဲ့ရမှု တွေက မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သားများ အတွက် ညည်းတွားရေ ရွတ်မိစရာကိစ္စများ မဟုတ်ဘဲ။ မိမိတို့နဲ့၊ မိမိတို့ အားမန်၊ မိမိတို့ ညဏ်ပညာဖြင့် မြန်မာသံတော် ဆင့် ဟူသော အမည် နာမကို ပခုံးထမ်းတင်ရင်း ပြည်သူ့တာဝန်ကိုထမ်းရွက်ရသည်က မြန်မာသံတော် ဆင့် အဖွဲ့သားများ အတွက် အပရိကသာ ဖြစ်ကြောင်း ခံယူထားကြပြီး ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ် တာအတွင်း ကြုံတွေ့ရသမျှပြဿနာပေါင်းမျိုး စုံတို့လည်း ငြိမ်သက်အေးချမ်းစွာ ပြေလည်ပြီးပြတ်အောင် ဝိုင်းဝန်းလက်တွဲ၍ ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ကြသည်သာ။

ထို့ထက် . . . ထို့ထက်။ မြန်မာသံတော် ဆင့်ကို အမနာပပြောဆိုသံများက မီဒီယာ အသိုင်းအဝိုင်းထက်၊ အချို့သော ပါတီအဖွဲ့အစည်းများထက်၊ အချို့သော အယူယိမ်းသူများထက် လွင့်ပျံ့ခဲ့ကြသည်။ မည်သူကထုတ်သည်ဟာ၊ နောက်ကွယ်တွင် မည်သူရှိသည်စသည်ဖြင့် အချို့သော ဂျာနယ်များကိုပြောသည့်လက်စရှိသည့်အတိုင်း ဘယ်ပါတီကဟာစသဖြင့် ပြောဆိုကြ၊ သတင်းလွှင့်ကြ၊ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြသည်။

အချို့က ကြံ့ခိုင်ကျယ်ပြန့်မှုကိုဆိုကြသည်။ အချို့က တစဉ်တစွာကျယ်ပြန့်မှုကိုဆိုကြသည်။ အချို့က ဗမာ့အလင်းကို ထုတ်တာဟုဆိုကြသည်။ အချို့က ဘယ်ဝန်ကြီးထုတ်တာဟုဆိုကြသည်။ အချို့က ဘယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌဟာဟုဆိုကြသည်။ အချို့က ယခင်အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဟောင်း မည်သူထုတ်ဝေသည့်ဂျာနယ်ဟုဆိုကြသည်။ အယ်ဒီတာချုပ်ဆိုလျှင်လည်း သူကတော့ အရင်က ဘာဖြစ်တယ်ဆိုကာ လက်ညှိုးထိုးရှုတ်ချမှုများ ခံခဲ့ကြရသည်။ မိမိကိုဆိုလျှင်လည်း ဘယ်သူ့ဂျာနယ်မှာ လုပ်ရကောင်းလားဟု ဝိုင်းဝန်းအပြစ်တင်ကြသည်။ မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သားများကိုဆိုလျှင် နင်တို့တိုက်ကတော့ ဘာဟု ပြောဆိုမှုများ ခံခဲ့ကြရသည်ပင်။

ကနဦး၌ မိမိတို့မှာ မခံမရပ်နိုင်စွာ မဟုတ်ကြောင်း ငြင်းခဲ့ကြသည်။

ထိုနောက်တွင် တော့ မိမိတို့မှာ အရေထူလာကာ တုံ့လှည့်စကားမဆိုတော့။ မိမိတို့ မြန်မာသံတော် ဆင့်၏ ဆောင်ပုဒ် “ အမျိုး - ဘာသာ - ဆင်းရဲ - ချမ်းသာ မရွေး ၊ အဖွဲ့အစည်း - ပါတီ - ခေါင်းဆောင်မရွေး သတင်း အမှန်ဖော်ပြရန်အသင့် ” ဟူသည့်အတိုင်း ကျင့်ကြံကြိုး ကုတ်ခဲ့သည်။ မိမိတို့သံတော် ဆင့်ကို အမ နာပပြောဆိုခဲ့သူများ က အာဏာရှင်နှင့် ဩဇာရှင်များ လက်အောက် ၎င်းတို့စာမျက်နှာများ ကို ဝပ်တွားခယာနေချိန်တွင် သံတော် ဆင့်၏ စာမျက်နှာများ သည် ဘုန်းတော် ဘွဲ့ပေလွှာမဟုတ်။ စက္ကူ ကန့်လန့်ကာမဟုတ်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့ကြသည်။ ပြည်သူ့အကျိုး ကို စာမျက်နှာထက်မှ ထမ်းရွက်သယ်ပိုးခဲ့သည်။ နိုင်ငံ၏ ဒီမိုကရေစီအကူးအပြောင်းတွင် တက်အားသရွေ့တွန်းခဲ့သည်။ မဟုတ်မမှန်လုပ်ရပ်များ ကို သိလျှင်သိချင်း တိုင်းပြည်ကို ချပြနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် မည် သို့ပင် စကား လုံးတိုနှင့် ထိုးနှက်ကြစေကာမူ သံတော် ဆင့်သည် တစ်နှစ် သားပြည့်မြောက်သော အခါ လူထုက လက်ခံသော ၊ နှစ် ခြုံ က်လိုလားသော စာမျက်နှာများ ဖြင့် စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်စင်မြင့်၌ နေရာတစ်နေရာ ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၊ ထို . . . ထိုစကားများ ကတော့ မရပ်တန့်ကြသေး။ သံတော် ဆင့်သည် လည်း မိမိတို့ယုံကြည်ရာ မီဒီယာလမ်းကို မားမားမတ်မတ် လျှောက်လှမ်းမြဲပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် မြန်မာသံတော် ဆင့်သည် တစ်နှစ် သား ပြည့်မြောက်သော အချိန်၌ နှစ် ပတ်လည်အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ကုန်သည်ကြီးများ ဟိုတယ်၌ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၊ မတ်လ ၉ ရက်နေ့က ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အခမ်းအနားတွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ အလိုတော် ပြည့်ကျောင်းတိုက်များ ၏ အဓိပတိ ဒေါက်တာဘဒ္ဒန္တ အရိယဝံသဆရာတော် ဘုရားကြီး ၏ ဩဝါဒကထာကို ဖတ်ကြားခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် နာယက၊ အမျိုး သားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်အောင်မြင့်၏ သဝဏ်လွှာ၊ သာသနာရေး ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးဆန်းဆင့်၊ သမဝါယ မ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးကျော်ဆန်းတို့၏ သဝဏ်လွှာများ ကို ဖတ်ကြားခြင်း၊ ဆရာမ ရွှေကူမေနှင်း က မြန်မာသံတော် ဆင့်နှစ် ပတ်လည်ဂုဏ်ပြုဩဝါဒ ပြောကြားပေးခြင်း၊ NLစ ပါတီသဘာပတိအဖွဲ့ ဝင် ဝါရင့်သတင်းစာဆရာကြီး ဟံသာဝတီ ဦးဝင်းတင်မှ NLစ

ပါတီ ဗဟိုညီလာခံကျင်းပစဉ် ကျန်းမာရေး အရ နေအိမ်တွင်
ပြန်လည်အနားယူလိုက်ရခြင်းကြောင့် မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း မြန်မာသံတော် ဆင့်နှစ်
ပတ်လည် အခမ်းအနားသို့ မတက်ရောက်နိုင်တော့စေကာမူ ဂုဏ်ပြု
ဝမ်းမြောက်သဝဏ်လွှာချီးမြှင့်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။ ဟံသာဝတီ
ဦးဝင်းတင်ဖောင်ဒေးရှင်း အတွက် မြန်မာသံတော် ဆင့်မှ အလှူငွေကို ဖောင်ဒေးရှင်းအတွင်း
ရေးမှူးက တက်ရောက်လက်ခံ ရယူပေးအပ်ခြင်း၊ နာရေး ကူညီမှု အသင်း(ရန်ကုန်)၊ နှစ်
အများဆုံး ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခံရသူ စာရင်းဝင် ထောင်ထဲတွင် ကျဆုံးခဲ့သော
ကိုသက်ဝင်းအောင် အထိမ်းအမှတ်စာကြည့်တိုက်တို့သို့ အလှူငွေပေးအပ်ခြင်း၊ တစ်နှစ်
အတွင်း ရောင်အားအကောင်းဆုံး ဖြန့်ချိရေး ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများကို ဂုဏ်ပြု
ဆုပေးအပ်ခြင်း၊ တစ်နှစ်အတွင်း အကောင်းဆုံးဝန်ထမ်း ၆ ဦးကို ဂုဏ်ပြုဆုပေးအပ်ခြင်း၊
တစ်နှစ်အတွင်း ပရိတ်သတ် စိတ်ဝင်စားမှု အရှိဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးသတင်းရွှေဆု ၄ ဆုကို
ပေးအပ်ခြင်း၊ အယ်ဒီတာချုပ်က ကျေးဇူးတင်စကားပြောကြားခြင်း စသည့် အစီအစဉ်များ ဖြင့်
အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။

အခမ်းအနားအပြီး ဧည့်သည်ပရိတ်သတ်များ ထွက်ခွာသွားချိန်တွင် တစ်နှစ်တာ
အမောများကို ဖြေဖျောက်ရင်းရွှင်ပြုံး နေသော မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သားများ၊
ပိုင်းတော် သားများကို ကြည့်ငေးကာ မိမိတွေ့မိနေသည်က မြန်မာသံတော် ဆင့်အဖွဲ့သား
အားလုံးနားတွင် မြန်မာသံတော် ဆင့် နှစ်ပတ်လည် ဂုဏ်ပြုဧကပိုဒ်ရတုပါ “သံတော်
ဆင့်ထက် လူတော် အဆင့်ရောက်စေသော်၎င်း” ဆိုသည့်စာသားလေးကို စိတ်ဝယ်တွင်
အမြဲကြားယောင်နေ၍ နောက်နှစ် . . . နောက်နှစ် များတွင် လည်း မြန်မာသံတော် ဆင့်
အပတ်စဉ်သတင်းစာကြီး၏ ရှေးအစဉ်အလာကောင်းဂုဏ်တို့ကို ထိန်းသိန်းလျက်အောင်မြင်မှု
တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်မြင့်မားလာရန်ကိုသာ . . . ။

အတွဲ (၂) အမှတ်(၁)

